

På tryk

Gretelise Holm

518 sider

HarperCollins □ Godt vi har skribenter som Gretelise Holm. Godt vi har journalister og forfattere, der tør vende og vride sig imellem lovgivninger, konformiteter og uretfærdigheder og få det formidlet til vi læsere, så det er en fornøjelse, og mere end det: Så det giver stof til eftertanke, og så vi trods alt i mediebilledet ikke må nøjes med en gang blandede leverpostej-bolcher og "nå ok, det er sådan det er", men at vi får mulighed for at tage stilling, overveje om der er sandheder, der aldrig kommer frem, og hvor vi endda som mennesker får lejlighed til at stille os selv det spørgsmål, om vi er for passive i vores viden og opfattelse af verden.

Det har Gretelise Holm i hvert fald ikke været i de år, hun har skrevet. Den nye erindringsbog er en fornøjelse at læse og ligger milevidt fra alle erindringsbøger, vi kan komme i tanker om, ved det, at den kommer dybt ned i materien på de sager, der har optaget forfatteren hen over årene. Lige fra harmen over, at retsvæsen er sammensat og iscenesat, som det er, at medierne har så megen magt, at de kan iværksætte nærmest oprør og folkedomstole og så til en dag med de dengang så kendte provoer, der ville gøre op med samfundets indretning og betydningen af nytænkning.

DET er skægt.

Vi kommer store dele af følelsesregistret igennem i Gretelise Holms nye bog. Vrede, harme, glæde, og så en dyb respekt for et menneske, der kan formulere, hvad vi andre et eller andet sted går og tænker, men nok fortrænger i en meget vild og fortravlet hverdag:

At der er noget helt galt med mange af de institutioner, der omgiver os, og på den måde nikker vi automatisk anerkendende til det, som forfatteren beskriver på side 322 i bogen; nemlig at journalister først og fremmest er sat i verden for på læsernes/borgernes/de svages verden at kontrollere magtudøvelsen. Holde øje med at alt går rigtigt til; det være sig i sognerådet og byretten.

Ud fra disse idealer, og siden Gretelise Holm som ung journalist lærte disse begreber, er meget gået fløjten, og hun konstaterer, at den journalistiske selvforståelse har ændret sig radikalt over årene.

Det kunne vi læsere godt have en fornemmelse på. Men her som på så mange andre områder er Gretelise Holm mester i meninger og i at give disse udtryk, så vi forstår det.

En skøn udgivelse der er underholdende og gribende fra første til sidste side.